

Editorial

Revista
de
Girona

Neteja i protecció del paisatge

L'enderrocament de l'esquelet d'edifici de Fluvianàutic, a la zona del Joncar de Sant Pere Pescador, és sens dubte el gest més expressiu i el símbol més eloqüent de la nova situació creada en els últims mesos pel que fa a la protecció del paisatge gironí. L'Institut Català del Sòl ha comprat el terreny, en espera de la decisió judicial que ha de permetre la classificació definitiva de no-urbanitzable per aquell indret tan privilegiat com grollera-ment agredit. Una operació com aquesta, qualificada pel conseller de Política Territorial i Obres Públiques de «neteja del paisatge», obre una etapa de realitats positives i d'expectatives esperançadores en ordre a la preservació del nostre espai natural.

Sembla, en efecte, que en un futur proper el Pla d'Espais d'Interès Natural de Catalunya tindrà com a zones incloses prop del quaranta per cent del territori gironí: els trenta espais naturals actualment protegits s'ampliaran progressivament amb una quinzena de noves incorporacions. D'altra banda, el Departament de Medi Ambient de la Generalitat projecta la creació de dos nous parcs naturals: el de l'estany de Banyoles i el del conjunt Montgrí-Illes Medes-Aiguamolls del Baix Empordà. Amb els actuals del cap de Creus, els Aiguamolls de l'Empordà i la Zona volcànica de la Garrotxa, serien cinc els parcs de la demarcació gironina. També es troba en fase d'estudi el futur model de gestió d'indrets tan emblemàtics com l'Albera, l'Ardenya, les Gavarres o l'Alta Garrotxa.

Aquestes bones notícies de futur es poden completar amb altres que ja són del present. Per exemple, la decisió de la Comissió Jurídicoassessora de la Generalitat que ha evitat, en ultimíssima instància, la construcció ja començada d'uns xalets al camí de la Marina de Tossa. O el fet que l'Observatori del Paisatge de Catalunya, primer que s'ha creat a l'Estat espanyol en el marc de la convenció europea del paisatge, tingui la seu tècnica a la ciutat d'Olot. És a Olot, justament, on la Generalitat republicana, recollint l'herència dels Berga i dels Vayreda, va crear oficialment l'Escola Superior del Paisatge de Catalunya. Ara el paisatge potser no ha de ser tant objecte de contemplació i de docència com de vigilància i de preservació. Però és bo que aquestes noves accions obligades sobre el paisatge tinguin, com a teló de fons, les obres dels pintors que el van immortalitzar en el seu estat més pur, en la seva realitat més innocent i incontaminada.

Presentacions: En algun lloc hauríem de deixar constància de les presentacions públiques que fem de cada número de la Revista. Que sigui doncs aquí; pel que fa al 2004: el 222, amb el dossier sobre Dalí, al Teatre-Museu de Figueres; el 223, dedicat a les dones escriptores, a La Llibreria de Girona; el 224, sobre Salines-Bassegoda, a la Societat Unió Escaulenca de Boadella; el 225, sobre discapacitats, a la residència de Mifas de Girona; el 226, amb un reportatge sobre Vinyoli, a la Biblioteca Joan Vinyoli de Santa Coloma de Farners, i el 227, sobre el fons de la casa Medinaceli, a l'Ajuntament de Castelló d'Empúries.